

da del ball pla per davant la seua imatge, vestint, els participants, el vestit típic.

FITXA DE LA CAPELLETA DE SANT ROC I SANT VICENT FERRER

1.- LLOC: Les Coves de Vinromà

2.- PATRONÍMIC: Sant Roc i Sant Vicent Ferrer

3.- CLASSE: Plafó ceràmic

4.- LOCALITZACIÓ: A l'interior del porxo de Sant Roc, al començament del carrer homònim.

5.- EMPLAÇAMENT: Aquesta capelleta és al centre de la paret principal, que donà al nord, a la primera alçada de la façana.

6.- MÒDUL: Ens mostra un mòdul rectangular-vertical, amb dues imatges.

7.- MIDA: L'amidació efectuada als taulellets, ens donà 20 x 20 cm de costat.

8.- COMPOSICIÓ: Té el format compost per 20 peces, situades 5 en vertical i 4 en horitzontal, ens donà una composició de 4 x 5 (80 x 100 cm).

9.- INSCRIPCIONS: Trobem a la part superior del plafó el dibuix de tres àngels que sostenen l'inscripció doctrinal explícita, en llatí: *TIMETE DEUM ET DATE ILLE ERIS IN PESTE PATRONUS*, que es pot traduir com "Temet i confiat en Dios. El serà abogado defensor en la peste". També a sota de cada sant s'ha escrit el seu nom amb l'intenció de recolzar l'iconografia. Al centre inferior hi ha un taulellet blanc rectangular on podem llegir: "A expensas de Luis Fabregat Llopis". És tio de la tia Luz.

10.- DATACIÓ: Entre 1950 i 1952.

11.- OBRADOR: A la part inferior dreta mostra una marca de fàbrica de forma ovalada que posa: F. Diago-CASTELLÓN. Crisol Gimeno.

12.- ARTISTA: Tot just i a sota de la marca de fàbrica podem llegir la firma de J. Cotanda. Sota, sobre l'orla, en color blanc el lloc de procedència: Alcora.

Com podem observar s'està estudiant un plafó ceràmic d'època recient, del què sabem totes les dades, la qual cosa ens fa comprendre que per part dels artistes ja hi ha una consciència individual de la que deuen deixar constància d'autors.

13.- TÈCNICA: Pintat a mà alçada. Observem una composició molt ben lograda, acurada en tots els detalls i amb realisme.

14.- COLORS: Ens mostra una rica paleta de colors. Gràcies als avenços de la investigació en aquest camp dels pigments, els artistes no es cir-

cumscriuen a un reduït nombre de colors i hi permetia donar un colorit concret, més pròxim a la realitat.

Té una variada gamma de colors: rosa, roig, oeres, tonalitats diferents de blaus i verds... a més a més dels colors emprats als plafons ceràmics dels segles precedents.

15.- SANEFES: Els motius representats apareixen emmarcats per una orla que recorre els costats del conjunt ceràmic, a imitació del marc d'un quadre, de color blau, propi del període actual 1940-1994 i que forma una franja lineal.

Dins de la sanefa observem uns motius geomètrics que semblen formes de motlures de manera repetida que ens fa pensar en la tècnica de la trepa, emprada especialment durant la primera meitat del segle XX.

La trepa és una realització de pintura feta sobre una làmina on apareix retallat el contorn o silueta de l'ornamentació.

Aquest tipus de decoració procedia de Catalunya i s'emprava en un ampli camp ornamental. Molts podem recordar, pels anys 40, al pintors covarxins Quiquet de Sorolla i Baptiste el Pintoret, bastits d'una grossa carpeta de sanefes de variats perfils i amplàries que mostraven a les mestresses de les vivendes que pintaven, per a que escolliren les orles preferides per a cada estança de la casa, que ells plasmaven a diferent altura, a les parets ja pintades, amb el procediment de la trepa.

16.- ELEMENTS DECORATIUS: Aquesta composició està situada a la part superior d'un ninjol rectangular vertical, la mateixa amplària però més gran de llargària que el quadre i per a que es veiés bé des de baix, el van situar tot el més amunt possible de la fornícula.

Al seu peu trobem una mènsula arrodonida posada l'any 1986, quan es va refer l'entorn del porxo i també es van afegir dues columnes i un frontó triangular com a remat.

17.- FESTES: S'honorava al sant amb l'acostumada novena. Tenia periòdicament uns majorals que s'encarregaven de disposar la festa. Però aquesta pràctica es va deixar, fins que l'any 1952, amb motiu de la restauració de la capelleta es va reviuire vora d'una dècada.

18.- RESSENYA: Aquest plafó ceràmic ens mostra un paratge obert amb dues imatges reproduïdes: sant Roc a la dreta i sant Vicent Ferrer a l'esquerra, dempeus, separats per una còpia de l'ermita de sant Vicent i sant Miquel del nostre poble. Sant Roc vesteix l'hàbit de pelegrí de color

Plafó ceràmic que ens mostra Sant Vicent Ferrer i Sant Roc

marró, esclavina amb petxines i sombrero descansant a l'esquena. El seu braç dret sosté una llarga vara rematada amb la carabasseta i deixa descansar la mà al pit. La mà esquerra alça l'hàbit mostrant el genoll llagat, els peus semblen envoltats de cuiros. De la cintura li penja el sarró. A la seua dreta el mira delerós el gos. Duu cabells llargs.

Sant Vicent vesteix l'hàbit de l'ordre dominicana: vestit i escapulari blancs, capa blau fosc, mà dreta alçada amb el dit índex al·lisonador i la mà esquerra sosté un gros missal de tapes roges. Dalt del cap mostra la llengua de foc de l'inspiració divina. Rematen la paret superior tres àngels que aguanten la llegenda.

19.- ESTAT DE CONSERVACIÓ: Perfecte, degut a que sols té 50 anys i l'aixopluc que li proporciona el porxo front les incremències del temps.

20.- OBSERVACIONS: Ha sigut impossible fer la medició del gruix dels taulellets i saben com són al darrere.

21.- INFORMACIONS: Segons Francisqueta la Tarrona, el quadre ceràmic, desaparegut l'any 1936, sols tenia l'imatge de san Roc al centre, també vestit com mostra l'iconografia, però tenia als peus un epigrama que deia:

Sant Roc està baix lo porxo
tot gelant-se de fred
amb una carabasseta als morros
i en quan, en quan un tragué.

No s'ha pogut escorcollar la intencionalitat del benefactor a l'afegir a sant Vicent i l'ermita, però que ens mostra clarament per on va la seua predilecció.

22.- IL·LUSTRACIONS: Tenim una fotografia que veiem amb detall el plafó i l'ornament extern i l'altra mostra l'exterior de la porxada.